

Täysistunto

Keskiviikko 6.10.2021 klo 13.59—18.12

6. Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsätuhojen torjunnasta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Hallituksen esitys HE 156/2021 vp

Lähetekeskustelu

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Lähetekeskustelua varten esitellään päiväjärjestyksen 6. asia. Puhemiesneuvosto ehdottaa, että asia lähetetään maa- ja metsätalousvaliokuntaan.

Lähetekeskusteluun varataan enintään 30 minuuttia. Asian käsittelyssä noudatetaan aikataulutettujen asioiden osalta sovittuja menettelytapoja.

Avaan keskustelun. — Edustaja Hoskonen, olkaa hyvä.

Keskustelu

17.01 **Hannu Hoskonen kesk:** Arvoisa herra puhemies! En ole maa- ja metsätalousvaliokunnan jäsen enkä varsinkaan sen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja, niin että esittelyoikeutta minulla ei ole, mutta kansanedustajan puheoikeus toki on.

Tämä hallituksen esitys 156/2021 on äärimmäisen tärkeä. Metsätuhojen torjunta on meille erittäin tärkeä asia. Kaikki me tiedämme, miksi tällä lailla on iso merkitys. Metsätuhot lisääntyvät helposti, jos emme tee omia töitämme oikein. Tässäkin voi sanoa, että metsähygieniasta vastaamme me itse, ja tässä on kaksi tärkeää ulottuvuutta:

Toinen on se, että hakkuun jälkeen, kun puutavara toimitetaan tienvarteen, se poistetaan sieltä ennen heinäkuun alkua. Se viedään tehtaalle, sahalle taikka sellutehtaalle tai jonnekin muualle, jolloin varmistetaan se, että edellisenä syksynä puunkuoren alle menneet toukat eivät pääse lentämään takaisin puihin, kun ne sieltä puun alta sitten keväällä ja kesällä lähtevät lentämään jatkaakseen sukua. Tämän estämiseksi puut kuljetetaan metsästä pois, ja on aivan äärimmäisen tärkeää, että tästä huolehditaan tässä maassa hyvin. Metsäkeskuksen valvoo näitä satunnaisotannalla jatkuvasti ja tarkastaa metsäautotiet ihan systemaattisen otannan mukaan, eliikä tässä puolesta meillä ei ole kovinkaan paljon toivomisen varaa. Metsäkeskukselle pitää antaa iso kiitos siitä, että he ovat tehneet tämän työn tunnollisesti ja ammattitaidolla.

Mutta se asia, mikä tässä on huolestuttava, on se, että ensinnäkin Suomeen aletaan tuoda nyt, kun kotimainen turve on lopetettu, ulkomailta valtavia määriä puutavaraa, joka sisältää käsittämättömän isoja määriä erilaisia tuhohyönteisiä, ja pahimmillaan ne ovat niitä tuhohyönteisiä, jotka eivät sovi Suomen luontoon. Eliikä ne, joille ei Suomessa ole luontaisia vihollisia, muodostavat todellisen valtavan uhkan Suomen metsien tulevaisuudelle. Kun turvepääöstä tehtiin, niin yritin parhaani mukaan tuoda esille tätä metsähygieniariskiä, mutta kaikki toiveeni kaikuivat sekä tässä salissa että omassa ryhmässäni kuuroille

Pöytäkirjan asiakohta PTK 110/2021 vp

korville. Kuka tässä talossa ottaa sen riskin, että me levitämme Suomen metsiin jonkun semmoisen tuholaišhyönteisen, joka tekee valtavaa tuhoa? Brittiläisessä Kolumbiassa muuan pieni niluritoukka tappoi metsää, jos oikein muistan, 5—6 miljoonaa hehtaaria. Aivan valtavia alueita, joiden määrää en uskalla edes mennä sen suuremmaksi arvioimaan, mutta vähintään 5 miljoonaa hehtaaria se oli. Haluammeko me Suomeen tällaisen tilanteen? Tuskinpa vain.

Toinen asia on sitten tämä, että kun puutavaraa varastoidaan teiden varsille, se osataan sieltä aikanaan viedä pois. Mutta tärkeää on huomata myös hakkuutapojen ja teknisen osaamisen tärkeys. Se on äärimmäisen tärkeää, että me tehdään hakkuu oikein ja mielellään oikealla ajalla. Esimerkiksi kirjanpainajan leviämisessä, samoin juurikäävän leviämisessä meillä on isoja haasteita. Jos teemme työtien järeällä koneella ja väärään aikaan, niin aiheutamme satavarmasti juurikäävän leviämisen ympäri Suomea, eri puolilla Suomea yhtä tehokkaasti. Ja pahinta, arvoisa puhemies, siinä on se, että jos juurikääpä saadaan levitettyä väärillä tekniikoilla Suomeen yhä tehokkaammin, teemme valtavan tuhon sitten metsissä ja nimenomaan tukkipuumetsissä, koska se juurikäähän tuhoaa puuta tyvestä latvaan päin ja niin, että kun nähdään sitten se vahinko siellä metsässä, niin kaikki on jo liian myöhäistä. Laho on jo silloin levinnyt ja vahinko on syntynyt.

Ja nyt kun tätä kestäväää uutta hakkuutapaa levitetään tähän maahan innolla, jatkuvaa kasvatusta, niin se on aivan valtava riski, josta olen yrittänyt puhua tässä talossa sen sata kertaa. Jatkuvalla kasvatuksella levitetään Suomen metsiin, kuusikoihin aivan varmasti juurikääpä niin tehokkaasti, että millään välineellä sitä ei pysty sen jälkeen estämään. Millä te, arvoisat... — Tämä keskustelu osoittaa hyvin sen, että täällä ei ole nyt paikalla yhtään vihreää kansanedustajaa, jotka puolustavat innolla tätä jatkuvaa kasvatusta. — Millä te, arvoisat vihreät kansanedustajat, torjutte sen juurikäävän? Yksikään teistä ei ole esittänyt siihen ratkaisukeinoja. Kyllä te sitä juurikäävän levittämiskeinoja olette suosiolla levittäneet sekä Yleisradiossa että valtakunnan mediassa, mutta yksikään teistä ei ole korvaansa lotkauttanut sille, miten te metsähygienian hoidatte. Eikä teitä näy täällä salissa, ei ensimmäistäkään kansanedustajaa, saatikka ministeriä. Olisin toivonut, että ainakin ympäristöministeri olisi ollut paikalla, koska hän on näiden suurten ideoiden valtava eteenpäinviejä ja moittinut allekirjoittanutakin siitä, että muka en ymmärrä näitä asioita. No, minun arvosteluni kyllä suotakoon, sehän kuuluu kansanedustajan virkaan verottomana palkanlisänä. Mutta jos lähdetään sille tielle, että levitämme tahallamme, tietoisesti näitä kasvitauteja, niin teemme valtavan vahingon.

Yksi asia, herra puhemies, lopuksi: Tärkeintä Suomen metsähygienian kannalta ja metsien kunnan kannalta on se, että pidämme metsät hyvässä kunnossa. Miksi Keski-Euroopassa metsiä kaatui, tuhoutui viime vuonna miljoonia kuutioita? Siksi, että siellä levisi laho hoitamattomuuden ja liian korkean iän takia. Pidetään metsät kunnossa, tuholaiset poissa metsistä ja suomalaiset ihmiset töissä — siinä voittavat kaikki, jopa vihreät, jotka kannattavat jatkuvaa kasvatusta.

Keskustelu päättyi.

Asia lähetettiin maa- ja metsätalousvaliokuntaan.